

KOMPENDIUM

FÖR

DOMARKONFERENS

15 – 16 november 2014

På Blommenhof Hotell Nyköping.

Papillon

Sammanställt av Britt-Marie Hansson och Bitte Sölvberg samt Papillon-ringen.

DOMARKONFERENS 15 – 16 november 2014

PAPILLON/PHALÈNE

(teckning, Lena Eriksson-Hellborg)

(Epagneul nain continental)

Kommentar:

den kallas kontinental för att särskiljas från de engelska dvärgspanielraserna King Charles och Cavalier King Charles, som har samma ursprung.

Ursprungsland/hemland: Frankrike/Belgien.

FCI-nummer 77.

Användningsområde: Dvärghund/sällskapshund

Originalstandard 1990-09-17

FCI-klassifikation: Grupp 9, sektion 9

FCI-standard 1998-04-06,

Franska och engelska.

SKKs Standardkommitté 2000-01-01

Bakgrund/ändamål:

Den kontinentala dvärgspanieln (epagneul nain continental) förekommer i två varianter, Papillon (papijong) med ståndöron och Phalène (falän) med hängande öron. Förutom öronen är rasstandarderna identiska för dessa båda rasvarianter.

De lärde tvistar om att det blev en mutation eller en ren tillfällighet att det blev ståndöron.

Papillon har fått sitt namn efter de fjärilsliknande öron, som elegant befransade, skall likna en vacker fjärils vingar och namnet betyder just fjäril på franska. Rasen lär dock ursprungligen ha importerats till Frankrike från Spanien. Några av dessa importörer gavs som gåva till det franska kungahuset. Från det ögonblicket var rasens lycka gjord. Den lilla nätta hunden blev en trogen följeslagare åt hovets män och kvinnor. Från franska revolutionen hör man talas om att Marie Antoinette hade papillons. På målningar från dessa tider påträffas den lilla hunden, som var nästan fullständigt lik våra dagars papillons.

Första standarden kom till 1897, standard nr 2 daterar sig från 1905. Den officiella FCI standarden kom till 1969. Dagens officiella FCI standard är från 1998-04-06.

Före karantänens tillkomst 1969 (alltså på 50-talet) exporterades en rad framgångsrika utställnings- och avelshundar till Sverige från Belgien och England, alla härstammade från nedanstående vinstrika hanhund Int. Ch Garou de Gomaug. Efter dessa importörer blev det en stark utveckling av vår ras i Sverige.

RAS-BESKRIVNING FÖR PAPILLON

"OBS, all svart text är original från FCI,s rasstandard i hela kompendiet.

Röd text är rasklubbens kommentarer.

Helhetsintryck:

Rasen är en dvärgspaniel med normal och harmonisk kroppsbyggnad. Den skall ha lång päls och ett måttligt långt nosparti, som skall vara kortare än skallen. Rasen skall ge ett livligt intryck, vara graciös men ändå robust. Den skall ha stolt hållning och ett lätt och elegant steg.

Viktiga måttförhållanden: Kroppslängden skall något överstiga mankhöjden.

Kommentarer:

Det är av vikt att en papillon har den rätta elegansen. Proportionerna skall vara 9 hög och 10 lång. Lågställda hundar ger lätt ett aningen tungt intryck, liksom hundar med alltför väl utvecklad bröstorg.

Öronen, som i hög grad bidragit till rasens namn, är av stor vikt. De skall bäras 10 i 2 (som klockan) vara stora, befransade, väl avrundade i toppen och gärna breda i basen.

Svansen bäres i en hög, mjuk båge över ryggen vilket fulländar silhuetten.

Temperamentet skall vara vänligt och socialt både mot folk och hundar. Glatt och alert utan inslag av stress eller nervositet. Rasen är mångsidig med champions inom lydnad, bruks, agility och rallylydnad. Vi vill att detta vakna, mjuka och lättränade temperament skall bestå.

Huvud:

Huvud: Huvudet skall stå i proportion till kroppen och vara förhållandevis lättare och kortare än hos stora och medelstora spaniels.

Skallparti: Skallen skall inte vara alltför rundad varken i profil eller sedd framifrån. Ibland kan pannfåran skönjas.

Stop: Stopet skall vara förhållandevis väl markerat.

Viktklass under 2,5 kg: hos dessa individer är stopet klart markerat utan att någonsin vara djupt.

Viktklass över 2,5 kg: hos dessa individer är stopet mindre påtagligt men fortfarande markerat.

Nostryffel: Nostryffeln skall vara liten, svart och rund, men något planare på ovasidan.

Nosparti: Nospartiet skall vara kortare än skallen. Nosryggen skall vara rak. Nospartiet skall vara finskuret, spetsigt men inte för tunt under ögonen. Det får inte vara konkavt.

Läpparna: Läpparna skall vara väl pigmenterade, tunna och ligga väl an.

Käkar/Tänder: Käkarna skall vara normala och sluta väl an i ett bett, som skall vara tämligen utvecklat. Tungan får aldrig vara synlig.

Vi har inga viktklasser i Sverige, endast i Papillonens hemland.

Kommentarer:

Ett ädelt huvud är idealet. Nosryggen får ej vara fallande (fallande nosrygg är mycket sällsynt).

Bilden nedanför till vänster: ett mycket vackert huvud. Ädelt, ett lätt huvud, nostryffeln svart, nospartiet finskuret och perfekt öronställning, ofta glöms det att titta på läpparnas pigmentering, skall vara svart. Bild till höger, nosryggen mycket bra ca 1/3 och skallen 2/3 delar.

Feminint huvud

Maskulint huvud

Märk väl att man kan vara söt, även fast man är hanhund

Ögon:

Ögonen skall vara ganska stora, väl öppna och mandelformade. De får inte vara framträdande. De skall vara placerade ganska lågt i ansiktet. De inre ögonvråna skall vara i nivå med skärningspunkten mellan skalle och nosparti. Ögonen skall vara mörka och mycket uttrycksfulla. Ögonkanterna skall vara väl pigmenterade.

Kommentarer:

" Men varje avvikelse från standarden, skall bedömas i förhållande till gradens avvikelse."

Mandelformade ögon, samt väl pigmenterade ögonkanter.

Öron:

Öronen skall vara fina till strukturen men stabila. Vare sig det gäller det uppstående (för Papillon) eller hängande (Phaléné) örat skall öronlädret inte vara alltför spetsiga. Öronen skall vara ansatta ganska långt bak på skallen och tillräckligt långt ifrån varandra så att den lätt rundade skallformen framträder.

Papillon variant med uppstående öron: Öronen skall vara högt ansatta. Ytterörat skall vara väl öppet och vinklat utåt sidan. Den inre kanten på ytterörat skall bilda en vinkel av ungefär 45 grader mot horisontallinjen. Under inga omständigheter får örat peka rakt uppåt likt ett spetshundsöra. Insidan på ytterörat skall vara täckt av fin päls, som också kan vara vågig och de längsta hårstråna kan nå något utanför öronkanten. Däremot skall utsidan på örat vara täckt av lång päls som bildar behäng och som når väl utanför öronkanten.

Kommentarer:

*Eftersom örat är en detalj som i hög grad bidragit till rasens namn bör **stor uppmärksamhet läggas på dess granskning. Örat bör bedömas under hela granskningen av hunden eftersom hundens sinnesstämning så tydligt visas här. En alert, lystrande papillon ska bära sitt öra 10 i 2 (som klockan). Är den ointresserad vinklas örat lätt bakåt eller nedåt. En inställsam papillon sänker ofta sina öron till kvart i 3, medan den som söker partner ofta lyckas placera öronen mitt på skallen. Papillon skall ha rörliga öron.***

Tre hundar med mycket bra öron. Första bilden, mycket öronbehäng sällsynt men imponerande.

Fel öronställning

Man eftersträvar fransar hos papillon och phaléne, eftersom de ger öronen den likhet med fjärilsvingar, som är så typisk för rasen. Hos den svenska stammen kommer fransarna i första hand från England, i andra från Belgien.

BIR hund till höger, perfekta öron. BIM hunden till vänster har också perfekta öron, men det är just så de kan göra med sina öron (denna hund har annars sina öron 10 i 2). Men när papillonen inte vet vad som händer kan de sänka dem, eftersom deras öron är rörliga (mobila).

Även så ljus papillon kan ha öronbehäng.

Vackra öron och vackert huvud

Hals:

Halsen skall vara av måttlig längd och ha något välvd nacke vid ansättningen mot huvudet.

Kommentar:

Halsen skall harmoniera med hela hunden, det vill säga att hals och svans måste ha balans.

Hals och svans har balans

Kropp:

Rygg: Rygglinjen skall varken vara för kort, för välvd eller svankig. Den skall dock ej heller vara plan.

Ländparti: Länden skall vara solid och lätt välvd.

Bröstkorgen: Bröstkorgen skall vara bred och ganska djup med väl välvda revben. Bålens omkrets vid bakersta revbensparet skall ungefär motsvara mankhöjden.

Underlinje: Buklinjen skall vara lätt uppdragen.

Svans:

Svansen skall vara ganska högt ansatt och ganska lång. Den skall ha en riklig fana som skall bilda en vacker plym. När hunden är alert skall svansen bäras lyft i en båge över rygglinjen, varvid svansspetsen får vidröra ryggen. Svansen får aldrig vara rullad eller ligga platt på ryggen.

Kommentar:

En valp bör ha "väl" öppen svans för att få den korrekta i vuxen ålder.

*Svansen är **mycket viktig** på vår ras. Öron och Svans tar fram siluetten på Papillon. Idag har vi mycket platta svansar. Märk väl att papillonen får ha vilande svans när hon/han står still, alltså hängande.*

Bra svans.

Fel svans.

Extremiteter:

Framställ: Benen skall vara raka, torra och tämligen finlemmade. Rasen skall inte ge ett högställt intryck. Benen skall vara parallellt ställda.

Skulderbladen: Skulderbladen skall vara välutvecklade och ligga väl an mot bröstkorgen.

Överarm: Överarmarna skall vara av samma längd som och normalt vinklade mot skulderbladet. De skall ligga väl an mot kroppen.

Handlov: Sedda från sidan kan handlovarna skönjas.

Tassar: Framtassarna skall vara ganska långa, s.k. hartassar. Belastningen på trampdynorna skall vara jämn. Klorna skall vara starka och helst svarta, men kan vara ljusare hos hundar med rödbruna eller vita pälsar (vita klor hos vita hundar eller hundar med vita ben är inget fel om hunden i övrigt har god pigmentering) Tårna skall vara starka och trampdynorna härdiga. Behåringen mellan tårna kan nå framför tåspetsarna och bilda en tofs.

Hasled: Haslederna skall vara normalt vinklade.

Baktassar: Baktassar som framtassar.

Rörelser: Rörelserna skall vara stolta, fria, lätta och eleganta.

Kommentarer:

Hartass är viktig, ibland kan man se papillon med katt-tass, vilket är helt fel ofta följs också då fel struktur på päls. Men det är sällan man ser en papillon med katt-tass.

En hund som är mycket bra balanserad med kropp, hals, svans och bena i sina 4 hörn. Samt hartass.

Standarden: Rörelserna skall vara stolta, fria, lätta och eleganta.

Päls:

Pälsen, som inte har underull, skall vara riklig, glänsande, vågig (inte att förväxlas med lockig). Den skall inte vara mjuk utan ge ett lätt motstånd vid beröring. Den skall ha en silkig glans. Den vågiga pälsen skall falla slätt efter kroppens sidor. Hårstråna skall vara fina i strukturen och något böjda genom sin vågighet. Den får aldrig ha någon likhet med pälsstrukturen hos spetshundraserna. Pälsen skall vara kort på huvudet, nospartiet, benens framsidor och nedre delen av mellanfötterna. Den skall vara medellång på kroppen. På halsen skall den vara längre och bilda krage och krås, vilket skall vara vågigt på bröstet. Fransar skall finnas på öronen, frambenens baksidor och rikliga byxor av mjuk päls skall finnas på lårens baksidor. Mellan tårna kan det finnas längre behåring, som får nå framför tåspetsarna under förutsättning att de inte ger tassarna ett tungt intryck utan snarare ger dem ett elegantare utseende genom att förlänga dem. Hundar i god pälscondition kan ha päls som är 7,5 cm lång vid manken och en plym av 15 cm längd på svansen.

Kommentarer:

Märk väl, att det finns en hel del hundar med underull, vilket är fel. Samt att vi har så många olika pälsstrukturer. Papillonerna är fullpälsade först vid ca 3 års ålder. De har alltid 1-årsfällning. Ofta har hanhundarna mer päls än tikarna, men det finns undantag även där.

En hanhund med riklig päls.

En tik med helt ok päls

Färg:

Alla färger är tillåtna på en päls med vit bottenfärg. På kroppen och benen måste vitt dominera. Det vita på huvudet bör helst bilda en mer eller mindre bred blås. Vit markering på nedre delen av huvudet är tillåtet, men övervägande vit färg på huvudet är ett fel. För alla färgkombinationer gäller att läppar, ögonkanter och särskilt nostrifyfeln skall vara helt pigmenterade.

Kommentar:

Det skall vara väl avgränsade färgpartier. Orenhet s.k. ticks på kroppen är inte vackert. Blås föredras men är inte helt avgörande.

Storlek:

Mankhöjden skall vara ungefär 28 cm.

Kommentar:

Vid revidering av FCI:s rasstandard 1998, så förändrades mankhöjden från att vara MAX 28 cm till CA 28 cm.

*Det resulterade i att papillonen har blivit större, men vi får absolut inte glömma att den fortfarande skall vara **graciös**.*

Maxgränsen har tagits bort, därför att ifall någon hund skulle gå över gränsen 28 cm så är det också acceptabelt. Därför har det blivit ordet cirka. Märk väl att det inte står "idealmankhöjd" utan det är cirka mankhöjd.

Märk också att för ca 20 – 25 år sedan, sa vi till kunden att det går bra att bära papillonen i en väska ifall det behövdes, idag är det många hundar som det inte går, de är för tunga.

*Första standarden 1897 **Mankhöjd 20 á 25 cm**. standard nr 2. 1905 tillkommer "**ju mindre desto vackrare**". FCI standard 20.11.69 **max 28 cm**. och dagens standard **ca 28**. Resultatet har blivit att papillonen har blivit större och tyngre än för ca 30 – 40 år sedan.*

Vikt:

I hemlandet delas rasen in i två viktklasser: Frankrike/Belgien

-från 2,5 kg till 4,5 för hanar

-från 2,5 kg till 5,0 kg för tikar

-under 2,5 kg för hanar och tikar, minimivikt 1,5 kg

Kommentar: Inget som vi har i Sverige

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- övervägande vit färg på huvudet.
- flat skalle, äppelskalle eller alltför rundad panna som hos de engelska dvärgspanielraserna
- för djupt eller för grunt stop
- nostryffel som inte är svart
- nosrygg som är konvex eller konkav
- avpigmenterade läppar
- överbett eller speciellt underbett
- ögon som är små, alltför runda, framträdande, ljusa till färgen, visar vitt när hunden tittar rakt fram
- avpigmenterade ögonkanter
- karp- eller svankrygg
- svans som bärs rullad eller vilande på ryggen, eller som bärs hängande utefter lårets sida
- krokiga framben
- knöliga handlovar
- klent bakställ
- hjulbenthet
- enkla- eller dubbla sporrar på bakbenen är oönskat och kan därför avlägsnas.
(OBS! kommentar från rasklubben, 2014 förbud att avlägsna sporrar)
- tassar som är inåt- eller utåtvidna
- klor som inte berör underlaget
- päls som är gles, mjuk eller urfälld, strittad päls (d.v.s. utstående från kroppen), ullig päls, underull.

Allvarliga fel:

- halvresta öron med framåttippade spetsar.

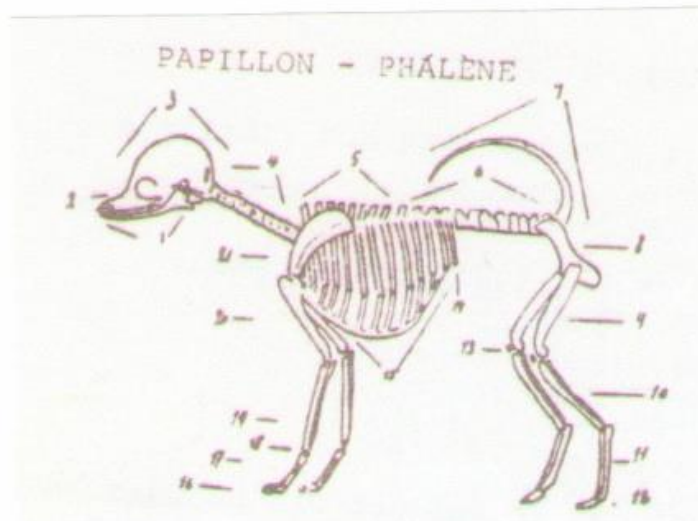
Diskvalificerande fel:

- rosa eller fläckig nostryffel
- överdrivet över- eller underbett då incisiverna inte längre ligger an mot varandra
- tunga som är förlamad eller ständigt synlig.

Nota bene: Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Papillon är **inte** upptagen i ”rasspecifika domaranvisningarna (SRD)

DOMARKONFERENS 15 – 16 november 2014

Bra representanter för Papillon

Sammanställningen av kompendiet, som är av stor vikt för rasen.

1. Rätt höjd till längd
2. Balans mellan hals och svans
3. Graciös
4. Bra öron

Vinstrika hundar på tidigt 80 tal. Hund på bild veteran. Samma hund bild nedanför, yngre.

Mycket vinstrika hundar på tidigt 80 tal. 25 cm i manken.

DOMARKONFERENS 15 – 16 november 2014

Ovanstående: vinstrika papillon i början av 80 talet = över 30 år sedan

DOMARKONFERENS 15 – 16 november 2014

PAPILLON BLIR OFTA MYCKET GAMMAL CA 15 ÅR

(HUNDEN PÅ BILDEN ÄR 13 ÅR)